

Johan Djurhuus leggur frá sær eftir 40 árum í Tinganesi:

Strævið, spennandi og eg eri væl nøgdur

At renna frá einum fundi á annan, vera ráðgevi hjá politikarunum, stjóri á landsskrivstovuni er ikki longur gerandisdagurin hjá Johan Djurhuus, nú hann leggur frá sær í Tinganesi. Hann roknar tó ikki við at hann fer at keða seg. M.a. hugsar hann um at skriva endurminningar.

I dag leggur Johan Djurhuus, skrivstovustjóri í landsstýrinum, frá sær starvið, sum hann hevur røkt í nærum 40 ár.

Johan Djurhuus hevur arbeitt undir heimastýrinum heilt síðani vit finga heimastýrislógina 1. april 1948.

Liðugur at lesa í februar 1945 fekk Johan Djurhuus starv í kriminalráttinum í Søndre Birk, hjá Bærentsen, dómara.

Se. ni fekk Johan Djurhuus skrivarastarv í figgjaráttinum og var í hesum starvi í tvey ár, tá hann fekk starvið sum leiðari í Vinnulánsgrunninum. Eisini hevði hann starv á lögtingskrivstovu.

uni, har hann hjálpti Edv. Mitens ein part av degnum.

— Eitt tað størsta málið vit arbeiddu við fyrstu tíðina, var at yvirtaka ta fyrisiting, sum lögtingið samtykti 1. april 1948 og fylla út ta lóggevu, sum var yvirtikin við heimastýrislógini.

A landsskrivstovuni arbeiddu tá tilsamans tiggju fólk, har av seks málsviðgerðarar. Tveir høvdu hægri útbúgving. Nú eru 18 fólk við hægri útbúgving og eini 20 skrivstovu-fólk á Landsskrivstovuni.

Einasta av sínum slag

— Okkar sentrala lands-

skrivstova er helst hin einasta í heiminum av sínum slag, sigur Johan Djurhuus. Soleiðis at skilja, at vit skul virka fyri allar ráðharrar. Samanbera vit við t.d. Danmark, so hevur hvør ráðharri sína ráðharraskrivstovu. Harafturat er, at landsskrivstovan er ikki bert skrivstova hjá landsstýrinum, men hevur eisini verið tað hjá lögtinginum — til nú í vár, tá samtykt varð, at lögtingið skuldi hava sína egna skrivstovu, sigur Johan Djurhuus, sum heldur, at serliga lögtingskrivstovan var eitt gott hugskot.

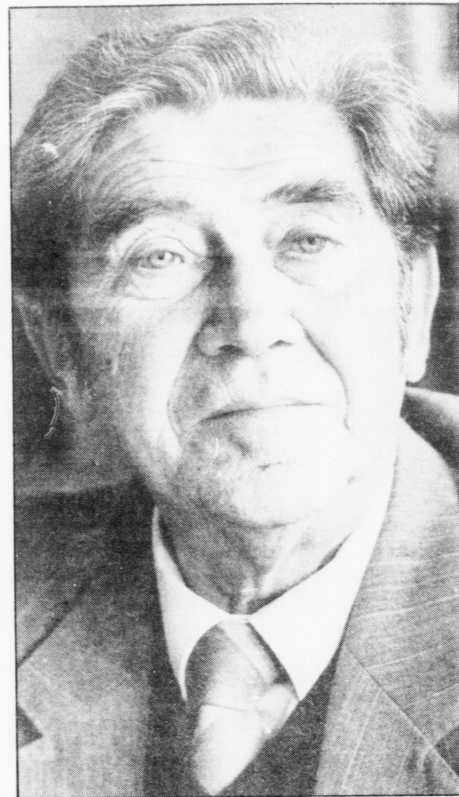
Eisini hekk eitt annað starv uppi í skrivstovustjórarstarvinum, og var tað starvið sum sjúkrastjóri — líka til 1978.

Nú er ætlanin at byta landsskrivstovuna upp í deildir og hetta heldur Johan Djurhuus vera stóran fyrirmin, tí ókið er nú so stórt, at ógjøriligt er hjá einum einstakum stjóra at kunna fylgja við øllum. Fyribils er avgjørt at hava fimm deildir.

Embætismonnum er ikki bannað at hava politiska meining

— Hvussu er at vera embætismaður og ráðgevi hjá skiftandi politiskum meirilutum?

— Eg havi verið ráðgevi hjá landsstýrismonnum í øllum teimum flokkum, sum eru á tingi, og skal ein virka sum embætismaður, skal hann ikki samstundis virka sum politikari í arbeiðinum, tí so verður ógjøriligt at virka sum ráðgevi. Sjálvandi hava embætismenn eisini sína politisku meining.

— Heta hevur verið strævið men spennandi. Johan Djurhuus er væl nøgdur og hevur gleitt seg til at leggja frá sær

ing, sigur Johan Djurhuus, sum ikki heldur tað hevur verið trupult hjá sær, hóast hann er uppvaksin í einum heimi, har pápin var politikari.

— Kann ein embætismaður — um ikki beinleiðis í arbeiðinum — vera meira ella minni politiskt virkin?

— At ein embætismaður heldur lágan politiskan profil ger embætisarbeði lættari, men hinvegin kann tað ikki vera bannað hjá einum embætismanni at luttaka aktivt í politikki. Hann skal bert leggja ta politisku kápana frá sær so skjótt hann kemur inn um gáttina her, sigur Johan Djurhuus og visir á, at teir hava havt fólk í landssumsitingini, sum hava verið aktivt í politikki, men tað hevur ikki verið stórvegis trupulleiki av tí.

— Hava tygum nakrantíð talað at politikarunum, tá teir, eftir tygara tykki, eru farnir ov langt?

— Tað er tað, man er til. Hetta er ein partur av arbeiðinum. Serliga um ein fer út um tað markið, sum eitur lógarmarkið, og talar ein tá ikki at, er ein ringur ráðgevi.

Embætismenn mugu ikki stýra

— Hvør stýrir landinum? Embætismenn ella politikararnir?

— Tað má ongantið verða so, at embætismennir stýra landinum. Politiska ábyrgdin liggur

hjá teimum fólkavaldu og landsstýrismonnum. Vit, sum embætismenn eru, eru bert ráðgevarar.

— Tað er av stórum týðningi, at tað er ein ávis javnvág millum politikararnar, sum sita í landsstýrinum og embætismenninar. Politikararnir umsita eisini eins og vit. Teir hava bert eina aðrar fortreytir.

Er skrivstovan ov veik, er ikki gott, tí tá er hon ikki før fyri at geva politikarunum tey neyðugu ráð, sum teir hava krav uppá. Tað kann hava við sær, at mál fara í gjøgnum uttan tey eru nógv gjølla kannað, sigur Johan Djurhuus og leggur afturat, at skrivstovan helst ikki hevur verið nógv góð higartil.

Ti verður bygnaðurin nú broyttur. Ikki fyri at geva skrivstovuni størri vald, men at hon verður betur før fyri at viðgera og kann tey málini, sum eru.

— Vanliga er tað so, at er landsstýrið heppið við sínum avgerðum, fáa politikararnir rós fyri tað og ovugt, um tað gongst minni væl. Kemur tað eisini fyri, at embætismenn standa fyri skotum?

Landsskrivstovan, stendur á hundi. Her hevur Johan Djurhuus verið stjóri í nærum 40 ár